

Prejudiciële vragen

- 1) Houdt het feit dat bingospelers het in de prijs van bingo-kaarten begrepen prijzengeld betalen, in dat er sprake is van een daadwerkelijk verbruik van goederen of diensten dat voor de btw deel uitmaakt van het belastbare feit?
- 2) Moet artikel 11, A, lid 1, sub a, junctis de artikelen 17, lid 5, en 19, lid 1, van de Zesde richtlijn⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het, waar het gaat om de regeling van de noemer van de berekening van het pro-ratapercentage, een zodanige mate van harmonisatie voorschrijft dat het zich ertegen verzet dat in de verschillende lidstaten in de wetgeving of de rechtspraak uiteenlopende oplossingen worden gekozen wat betreft de opnemings in de maatstaf van heffing van de btw van het deel van de prijs van bingo-kaarten dat is bestemd voor het uitkeren van prijzengeld?
- 3) Moet artikel 11, A, lid 1, sub a, junctis de artikelen 17, lid 5, en 19, lid 1, van de Zesde richtlijn ten aanzien van de samenstelling van de noemer van de berekening van het pro-ratapercentage aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale rechtspraak die, in het geval van het bingospel, de voor prijzengeld bestemde bedragen die door de verschillende spelers bij de aankoop van bingo-kaarten worden betaald, in de maatstaf van heffing van de btw betreft?

(¹) 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Statens inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag; PB L 145, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanje) op 18 juli 2011 — Miguel Mesa Bertrán en Cristina Farrán Morenilla/ Novacaixagalicia

(Zaak C-381/11)

(2011/C 290/04)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado Mercantil de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Miguel Mesa Bertrán en Cristina Farrán Morenilla

Verwerende partij: Novacaixagalicia

Prejudiciële vragen

- 1) Wanneer een kredietinstelling aan een cliënt waarmee zij tevoren een hypothecaire lening heeft afgesloten, een interest rate swap aanbiedt om het risico van renteschommeling

bij de voorgaande transactie te dekken, moet dit aanbod dan worden beschouwd als een dienst van beleggingsadvies, gedefinieerd in artikel 4.1.1. [NvdV: bedoeld wordt: 4.1.4] van de MiFiD-richtlijn [richtlijn 2004/39/EG]?

- 2) Dient het niet-verrichten van de geschiktheidstoets die in artikel 19.4 van die richtlijn voor een niet-professionele belegger is voorzien, te leiden tot nietigheid van rechtswege van de swap die tussen de belegger en de adviserende kredietinstelling is overeengekomen?
- 3) Ingeval de beschreven geleverde dienst niet als een beleggingsadvies wordt aangemerkt, leidt dan het enkele feit dat [de cliënt] is overgegaan tot de aanschaf van een complex financieel instrument als een interest rate swap, zonder dat [de beleggingsonderneming] de passendheidstoets heeft verricht die in artikel 19.5 van de MiFiD-richtlijn wordt voorzien, waarbij die omissie te wijten is aan de beleggingsonderneming, tot nietigheid van rechtswege van de swap-overeenkomst die met de kredietinstelling zelf is gesloten?
- 4) Dient artikel 19.9 van de MiFiD-richtlijn in die zin te worden begrepen, dat het enkele feit dat een kredietinstelling een complex financieel instrument aanbiedt dat verbonden is met een hypothecaire lening, voldoende reden is om de in artikel 19 voorziene verplichtingen van een beleggingsonderneming om niet-professionele beleggers aan een geschiktheids- en een passendheidstoets te onderwerpen, buiten toepassing te laten?
- 5) Is het, om de verplichtingen ex artikel 19 van de MiFiD-richtlijn buiten toepassing te kunnen laten, nodig dat het financiële product waarmee het aangeboden financiële instrument is verbonden, onderworpen is aan wettelijke normen voor de bescherming van de belegger, die vergelijkbaar zijn met de normen die in de genoemde richtlijn zijn vastgesteld?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanje) op 19 juli 2011 — Isabel Elbal Moreno/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) en Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Zaak C-385/11)

(2011/C 290/05)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Isabel Elbal Moreno

Verwerende partijen: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) en Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Prejudiciële vragen

- 1) Valt een premiegebonden ouderdomspensioen, als voorzien in het Spaanse socialezekerheidsstelsel, dat voortvloeit uit door en ten behoeve van de werknemer gedurende zijn gehele beroepsleven betaalde premies, onder het begrip „arbeidsvoorwaarden” waarop het verbod van discriminatie in clausule 4 van richtlijn 97/81 ⁽¹⁾ betrekking heeft?
- 2) Ingeval het Hof de eerste vraag bevestigend beantwoordt en meent dat een premiegebonden ouderdomspensioen als dat waarin het Spaanse stelsel van sociale zekerheid voorziet, binnen het begrip „arbeidsvoorwaarden” valt waar clausule 4 van richtlijn 97/81 naar verwijst: Moet het in die clausule vervatte verbod van discriminatie aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die — als gevolg van de dubbele toepassing van het „pro rata temporis”-beginsel — van deeltijdwerkers een proportioneel langere periode van premiebetaling verlangt dan van voltijdwerkers, voor het eventueel ontstaan van het recht op een premiegebonden ouderdomspensioen waarvan het bedrag naar rato van het deeltijdpercentage is verlaagd?
- 3) Als aanvulling op de vorige vraag, en ook ingeval de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord en het Hof oordeelt dat een premiegebonden ouderdomspensioen als voorzien in de Spaanse socialezekerheidsregeling beschouwd moet worden als „beloning”, en niet als „wettelijk socialezekerheidspensioen”: Kan een regeling als het in de zevende aanvullende bepaling van de LGSS voorziene Spaanse systeem van premiebetaling voor, toelating tot en hoogte van het ouderdomspensioen voor deeltijdwerkers worden beschouwd als een van de „elementen en voorwaarden van beloning” bedoeld in het discriminatieverbod van artikel 4 van richtlijn 2006/54 ⁽²⁾ en tevens in artikel 157 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (voorheen artikel 141 EG)?
- 4) Ingeval het antwoord op de vorige vragen ontkennend is, op grond van het oordeel dat een ouderdomspensioen als hetgene dat in het Spaanse socialezekerheidsstelsel op contributief niveau is geregeld, noch onder het begrip „arbeidsvoorwaarde” als bedoeld in clausule 4 van richtlijn 97/81, noch onder „elementen en voorwaarden van beloning” als bedoeld in artikel 4 van richtlijn 2006/54 valt, en strikt zou worden beschouwd als een uitkering van een „wettelijk socialezekerheidsstelsel” vallend onder richtlijn 79/7 van de Raad, rijst de volgende vraag:

Moet het verbod van discriminatie, hetzij direct, hetzij indirect, op grond van geslacht, vervat in artikel 4 van richtlijn 79/7 ⁽³⁾, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die — als gevolg van de dubbele toepassing van het „pro rata temporis-beginsel” — van deeltijdwerkers (in overgrote meerderheid vrouwen) een proportioneel langere periode van premiebetaling verlangt dan van voltijdwerkers, voor het eventueel ontstaan van het recht op een premiegebonden ouderdomspensioen waarvan het bedrag naar rato van het deeltijdpercentage is verlaagd?

⁽¹⁾ Richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 december 1997 betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid — Bijlage: Kaderovereenkomst inzake deeltijdarbeid (PB L 14, blz. 9).

⁽²⁾ Richtlijn 2006/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep (herschikking) (PB L 204, blz. 23).

⁽³⁾ Richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (PB L 6, blz. 24 — PB L6, blz. 24)

—————

Hogere voorziening ingesteld op 22 juli 2011 door Région Nord-Pas-de-Calais tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 12 mei 2011 in de gevoegde zaken T-267/08 en T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais en Communauté d'agglomération du Douaisis/Commissie

(Zaak C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Proceestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Région Nord-Pas-de-Calais (vertegenwoordigers: M. Cliquennois en F. Cavedon, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Communauté d'agglomération du Douaisis en Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 12 mei 2011 in de gevoegde zaken T-267/08 en T-279/08 vernietigen;
- de door Région Nord-Pas-de-Calais in eerste aanleg ingestelde vorderingen toewijzen;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante twee middelen aan.

Met haar eerste middel verwijt zij het Gerecht niet te zijn ingegaan op de grieven met betrekking tot beschikking C(2008) 1089 def. van de Commissie van 2 april 2008, die is ingetrokken bij en vervangen door beschikking C(2010) 4112 def. van de Commissie van 23 juni 2010, die beide betrekking hebben op steunmaatregel C 38/2007 (ex NN 45/2007). De nieuwe beschikking is namelijk in feite een antwoord op de stukken die rekwirante in het kader van haar oorspronkelijke beroep bij het Gerecht heeft ingediend, terwijl zij niet in de gelegenheid is gesteld om te worden gehoord in het kader van een nieuwe voorafgaande administratieve procedure.

Met haar tweede middel voert rekwirante schending van de rechten van verdediging en het beginsel van hoor en wederhoor tijdens de administratieve procedure aan, doordat de Commissie een nieuwe beschikking heeft vastgesteld zonder zich daarbij te houden aan de verplichting tot naleving van de daarvoor geldende wezenlijke vormvoorschriften. De Commissie heeft namelijk haar beoordeling van de aard van de betrokken overheidsmaatregel gewijzigd en de methode voor de berekening van de ten tijde van de steunverlening aan Arbel Fauvet Rail SA geldende referentiepercentages herzien.